

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
GENEL MERKEZİ

Sayı: 71/62

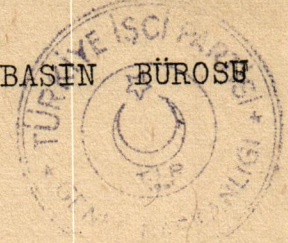
Ankara, 13.Ocak.1971

B A S I N B İ L D İ R İ S İ

Partimizin açtığı "Faşizm'e Hayır!" Kampanyası hakim sınıfların çeşitli baskı ve engellemelerine rağmen yurdun her tarafında başarıyla yürütülmektedir. Bugüne kadar yurdun çeşitli yerlerinde, özellikle İstanbul, Ankara, İzmir, Manisa (Akhisar), Kocaeli, Adana, Hatay ve diğer illerde 50 civarında Partili arkadaşımız baskı ve tertiplere maruz bırakılarak yakalanmışlar ve bilâhare serbest bırakılmışlardır.

Bugün kampanyanın üçüncü günüdür. Ekteki bildirinin bütün Türkiye-
de dağıtılmasına başlamıştır. "Faşizm'e Hayır!" kampanyamız bütün güçlüklerle ve engellemelere rağmen devam edecektir.

BASIN BÜROSU

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ ARMA VAKFI

FAŞİZME KARŞI BİRLEŞELİM

YURTTAŞLAR,

Demokrasi tehlikededir. Demokrasiye, anayasal hak ve özgürlüklerimize her zamankinden daha fazla sarılmamız gereken bir dönemde yaşıyoruz.

İktidar ve iktidar heveslisi öteki güç ve çevreler, elbirliği ile demokrasiyi boğazlamak istiyorlar. Bu isteklerine gerekçe olarak da gençlik olayları ile demokratik hak ve özgürlükleri gösteriyorlar. Baskı ve şiddet tedbirleri almak gerektiğini söylüyorlar. Ancak aralarında bunun nasıl yapılacağı konusunda bir anlaşmazlık var.

Bir kısmı, Meclisi feshetmeyi, seçimleri bir kenara bırakmayı, üniformalı bir idare kurmayı amaçlıyor. Diğerleri, üniformalı bir idareye ihtiyaç olmadığını, Meclisten bazı kanunlar çıkararak, bir baskı ve zulüm idaresi kurmanın daha uygun olacağını söylüyorlar. Yani üniformasız faşizmi demokrasi diye yutturmaya çalışıyorlar.

Aslında, her iki durum da demokrasinin yok edilmesi demektir. Çünkü demokrasi, işçiler ve öteki çalışan yığınlar, hak ve özgürlüklerine sahip iseler, bunları serbestçe kullanabiliyor iseler vardır. Meclisler devam etse de, çok sayıda siyasal parti olsa da, seçimler yapılsa da eğer halkın hak ve özgürlükleri kullanması yasaklanmışsa, ya da esaslı kısıntılara uğramışsa, demokrasi yokolmuş demektir.

YURTTAŞLAR,

Geçen sene, sendikalar kanunu değiştirilmiş ve işçilerin serbestçe sendika kurabilme ve istediği sendikaya girebilme özgürlüğü yokedilmiştir. Şimdi ise, baskı tedbirlerinin boy hedefi üniversitedir. Hükümetin hazırladığı tasarı kanunlaşır, üniversite özerkliği rafa kalkacak ve üniversiteler bir polis karakolu haline gelecektir.

İktidar yetkililerinin ve iktidar heveslisi öteki çevreler temsilcilerinin söz ve davranışlarından, baskı ve şiddet tedbirlerini arttırmak istedikleri açıkça görülmektedir. Bunlar, eğer niyetlerini gerçekleştirebilirlerse, Türkiye, faşizmin kol gezdiği, kapkaranlık bir ülke olacaktır.

Çünkü o zaman;

İşçiler, sermayedarın kendilerini sömürdüğünü söyleyemeyecektir, kendi bağımsız sendikasını kuramayacaktır. Sendikasını serbestçe seçemeyecektir, grev yapamayacaktır, kendi partisine giremeyecek ve çalışmayacaktır; yürüyüş, gösteri, toplantı, miting yapamayacaktır; sarı sendikaların oyuncuğu olacak, hakkını alamayacaktır.

Köylüler, ezildiğini ve sömürüldüğünü yazıp söyleyemeyecektir, direnme hakkını kullanamayacak, haklarını talep edemeyecektir, kredisinin kesilmesinden, gübre verilmesinden, tohumluk alamamaktan doğan tepkilerini gösteremeyecek, korkmadan, açıkça siyasal eylemlere girişemeyecektir. Büyük toprak sahibinin ve kredi kuruluşlarının kulu haline gelecektir.

Kürt halkı, anayasanın kendisine tanıdığı haklardan mahrum kalmakta devam edecek, üzerlerinde uygulanan anayasa dışı baskı ve şiddet daha da artacaktır.

Memurlar, esnaf ve zanaatkarlar, boykot yapamayacaktır; miting, gösteri yürüyüşü gibi hakları olmayacaktır; örgütlenemeyecek, birlikte haklarını arayamayacaklardır.

Aydınlar, serbestçe söz söyleyemeyecek, yazı yazamayacaktır. Beyinlerdeki fikirler cezalandırılacaktır. Kitap basamayacak, makale, broşür yayımlayamayacaktır. Bunları yapmak isteyenler demir parmaklıkların arkasına atılacaklardır.

İşçiler, köylüler, esnaf ve zanaatkarlar, aydınlar,

Bunları yapamadıktan sonra bizler için demokrasi diye bir şey kalmayacaktır.

O zaman, sermayedar sınıflar, patronlar, ağalar, tefeciler sömürülerini rahat rahat sürdürecekler, emperyalizmle yaptıkları işbirliğini daha da ileri götüreceklerdir.

O zaman, ülkemizde emperyalizmin sömürü ve baskısı daha da artacak, bağımsızlığımız büsbütün ortadan kalkacaktır.

O zaman, işçi ve emekçi yığınlar, daha da insafsızca sömürülecek ve zulüm görecektir.

Çünkü getirilmek istenen faşizmdir. Faşizm, işçi ve emekçi sınıfları ve bütün ilerici hareketleri ezmek için sermayenin baskı ve şiddet tedbirleriyle silâhlanmasıdır.

İşçiler, köylüler, memurlar, esnaf ve zanaatkarlar, aydınlar tüm ilerici güçler ve kuruluşlar !

Bugün ilericiliğin, devrimciliğin tek kıstası faşizme karşı mücadeleye katılmaktır. Birleşelim, sermayedar sınıfların ve emperyalizmin tezgâhladığı faşizmi yerle bir edelim.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ

F A Ş İ Z M ' e H A Y İ R ! ..

Y U R T T A Ş L A R ,

Demokratik hak ve hürriyetlerimiz yok edilmek tehdit ve tehlikesiyle karşı karşıyadır. Sömürücü sınıflar ülkeyi yönetmekte acz içine düşmüşlerdir. İşçilerin gelişen mücadelesi emekçi halkımızın haklarına sahip çıkışı karşısında sömürücü sınıflar ve onların iktidarı çıkmaza girmiştir. Bunlar, egemenliklerini sürdürmek için baskı ve zulümden başka bir çare göremiyorlar. Bunun için demokrasiyi boğazlamak anayasal hak ve hürriyetlerimizi yok etmek istiyorlar. Yaratılan buhranla oynanmak istenen oyunun bu olduğu apaçık ortadadır.

Türkiye'nin içinde bulunduğu buhran, sömürücü sınıfların benimsedikleri kapitalist gelişme yolunun olağan, zorunlu ve kaçınılmaz sonucudur. Buhranı ancak işçi ve emekçilerin iktidarı çözer ve ergeç çözecektir. Bu iktidar kuruluncaya kadar geçecek zamanın demokrasi adını taşıması sömürücülerin işçi ve emekçi sınıfların siyasal alanda örgütlenmelerini, seslerini duyurmalarını ve iktidar mücadelesi yapmalarını engellemeye kalkışmamasına bağlıdır.

İşte burjuvaziyle diğer gerici sınıfların «Türkiye anarşiye sürükleniyor» diye ikide birde yaygara koparmalarının altında yatan neden bu mücadeleyi geriletme isteğidir. Yâni sömürücü hâkim sınıfların isteği anayasal hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak, gelişen direnme hareketlerini bastırmak, işçi ve emekçi sınıfların iktidarını geciktirmektir.

Y U R T T A Ş L A R ,

Hâkim sınıfların, kısa vadedeki hedefi Üniversite özerkliği ve buradan hareketle Üniversite gençliğidir. Üniversiteyi ve gençliği hâkim sınıfların maşası haline getirecek, iktidarın karşısında susta durduracak tedbir tasarıları hazırlanmış ve açıklanmıştır. Hâkim sınıfların asıl hedefi, gelişip güçlenmekte olan işçi sınıfı hareketidir. Alınması düşünülen tedbirlerin ilk habercisi 274 sayılı sendikalar kanununda geçen yıl yapılan ve 275 sayılı grev ve toplu sözleşme kanununda yapılmak istenen değişikliklerdir. Böylece işçi sınıfının ekonomik mücadelesinin bastırılması, kazanılmış bulunan örgütlenme, toplu sözleşme ve grev haklarının yok edilmesi plânlanmaktadır. Üçüncü hedef, anayasa tarafından garanti altına alınmış bulunan söz ve düşünce hürriyetidir. Nitekim, daha şimdiden, mahkeme kararına bile ihtiyaç duymaksızın, kitap ve gazeteler toplatılmakta, insanlar 24 saatten uzun bir süre nezarethanelerde tutulmaktadır. Dördüncü hedef, Kürt halkının yıllar yılı esirgenmiş bulunan demokratik hak ve hürriyetlerinin tanınmaması, gelişmekte olan demokratik mücadelesinin bastırılmasıdır. Bir başka hedef, TRT'yi iktidarın borazanı yapacak olan tasarının kanunlaştırılmasıdır.

Durum açıktır : Burjuvazi ve diğer gerici sınıflar, gençlik hareketlerini bahane ederek, söz, yazı ve düşünce hürriyetini, anayasal direnme hakkını, serbestçe dernek, sendika ve parti kurma hakkını, üniversite özerkliğini, kısacası demokrasiyi yok etmek istek ve azmindedir.

Türkiye İşçi Partisi, şimdiye kadar olduğu gibi, bundan böyle de, bu çeşit teşebbüslerin sonuna kadar karşısında olacaktır.

Y U R T T A Ş L A R ,

Anarşizm bahane edilerek faşizm getirilmek istenmektedir. Şunu bilelim : Faşizm, anarşizmle beslenir, çünkü, çağ - dışı varlığını, ancak «anarşizmle mücadele ederek» meşrulaştırabilir. Dünyanın her yerinde böyle olmuştur. Hitler'in sokaklara dökülen zorbaları adam öldürmüşler, yangın çıkarmışlar ve bunun suçu, her ne hikmetse, «anarşist»lerin omuzlarına yıkılmıştır. Hitler, anarşizmle mücadele etmek için iktidara talip olmuş ve Almanya'ya sömürücü sınıfların silâhli sultasını getirip oturtmuştur. Bugün Türkiye'de sömürücü sınıfların yapmak istedikleri bundan farksızdır.

Gençlik hareketleri, anayasal hak ve hürriyetlerin kısıtlanmasını gerektirecek olaylar değildir. Gençlik olayları sırasında ölen 17 kişiden hiç birisi, «gençlik hareketleri»nde ölmemiştir. Bunların hepsi, üniversite dışında, sokaklarda, parayla tutulmuş ajanlar tarafından öldürülmüşlerdir. Gençlik olaylarının sona ermesinin tek şartı, olayların arkasında bulunduğu ve olayları kışkırttığı artık iyice açığa çıkmış bulunan iktidar ve gerici güçlerin, her türlü teşvik, tahrik ve tertipten vazgeçmesidir.

Gerçeği görelim : Gençlik olaylarının bu hale gelmesinin tek nedeni, iktidarın, almak istediği faşist tedbirlere gençlik eylemlerinin gerekçe olabilmesi için giriştiği teşvik ve tahriklerdir.

Faşizmin ardına sığınmak istediği ikinci gerekçe Kürt halkından söz etmeyi bölücülük diye göstermektir. Aslında Kürt halkının varlığını inkâr etmek, anayasa dışı baskı ve şiddet uygulamak bölücülüğün ta kendisidir. Devletin resmi istatistiklerinde ana dili Kürtçe olan vatandaşlarımızın sayısı milyonları bulmaktadır. Gerçekleri inkâr etmekle birlik sağlanamaz. Gerçek ve sağlam birlik ancak eşitlik, özgürlük, kardeşlik ve adalet temelleri üzerinde kurulabilir.

Y U R T T A Ş L A R ,

Demokrasi devam edecekse, bütün görüşlerin temsil edilmesi kadar, direnişlerin de olması doğaldır. İşçilerin, köylülerin, memurların, esnaf ve zanaatkârların, sömürü ve baskıya karşı mücadele haklarını tanımayan, kısıtlayan bir düzene herşey denir de, demokrasi denmez. Böyle bir düzenin adı, tek kelimeyle, faşizmdir. Faşizm, gizli olsun açık olsun, baskı ve şiddete dayanır. Buna karşı durmak, tezgâhlanan oyunun ipliğini pazara çıkarmak, bütün demokratik güçlerin boyun borcudur.

Sömürücü sınıfların iktidar etme kabiliyetini kaybetmesi ve işçi ve emekçi sınıfların da henüz iktidar edecek döneme girmemesinden doğan bugünkü buhrana anayasa dışı çözümler aramak, örneğin Millî Güvenlik Kurulunu anayasa dışı bazı yetkilerle donatmaya kalkışmak ya da koparıla koparıla alınmış demokratik hak ve hürriyetleri çiğnemeye çalışmak, çıkar yol değildir. Buhranlara köklü çözümler getirmenin tek yolu, işçi ve emekçi sınıfların iktidara gelmesi ve sosyalist Türkiye'yi kurmasıdır. **Devrimci yığın mücadelesini durdurmaya kimsenin gücü yetmeyecektir, yettiğini tarih yazmıştır.** Bunu bilelim, belleyelim.

Y U R T T A Ş L A R ,

Bugün için buhranın yüzeydeki geçici bir çözümlenmesi bütün ilerici güçlerin siyaset alanında temsilini sağlayacak tedbirlerle mümkün olabilir. İşçileri ve emekçileri siyasal mücadelenin büsbütün dışına itme heveslerine karşı çıkalım.

İşçiler, köylüler, aydınlar, gençler, esnaf ve zanaatkârlar,

Demokrasinin boğazlanmasına anayasal haklarımızın yok edilmesine göz yummayalım. Sömürücü sınıfların devrimci yığın hareketlerini bastırmak için geliştirdikleri faşizmi yerle bir edelim. Bu haklar devrimci yığın mücadelesinin gelişmesi için zorunludur. Bunu böylece bilelim ve faşizme karşı saflarımızı sıklaştıralım.

T Ü R K İ Y E İ Ş Ç İ P A R T İ S İ